

SHAMROCK

Finnish-Irish
Society ry

2/2009

Taistelu pyhästä vuoresta

Jos suomalaiset olisivat saaneet
päättää Croagh Patrickista olisi
louhittu kultaa. Sivut 4-6

CROAGH PATRICK
THIS HOLY GROUND
PLEASE BRING YOUR
LITTER HOME

SISÄLLYS

Pääkirjoitus	2
Paul Nugent.	3
Kultaa kalliimpi vuori	4-7
Bloomsday-juhlat.	7
Harry Bradley	8
Ni Dhomhnaillin sisarukset	
Irlanti-festivaaleille	8
Uusia levyjä	9
Dick Roche	
vieraili Suomessa.	10
Kornog Haapavedelle	10
Pulvis Tauri	11
The 61 Year Wait.	12
Jamipöydän alta.	13
Jäsenmaksuohjeet	14
Kirjat	15

“Why does it always have to rain on me?”

Pulvis Tauri page 11

KANNEN KUVA

Kuvaaja Jussi Virratvuori

Croagh Patrick on Irlannin katolisten pyhää maata.

PÄÄKIRJOITUS

Kesä on täällä taas

RAKKAAT YSTÄVÄT,

Aika kuluu nopeasti, kun vanhenee, suorastaan pelottavan nopeasti. Nyt on taas kesä alkamassa – juurihan se vasta loppui! Kesällä monet suomalaiset matkustavat Irlantiin, ja mikä ettei. Kesällä vihreä saari on vihreimmillään. Moni muukin lähtee kesällä Irlantiin. Onneksi keskieurooppalaisten lomakuukausi on vasta elokuu, joten kesä- ja heinäkuussa on tilaa. Syyskuussakin kannattaa matkustaa, se on vielä meikäläisittään kesää.

Olemme tässä lehdessämme halunneet kertoa Irlannin eri osista. Tällä kertaa on esillä Mayon kreivikunta Länsi-Irlannissa. Siellä sijaitsee Irlannin pyhä vuori, Croagh Patrick, jota suomalaiset valitettavasti yrittivät tuhota parikymmentä vuotta sitten. Onneksi tuo Outokummun kaivos-hanke meni myttyyn, ja mekin uskallamme edelleen käydä Vihreällä saarella.

VIHREÄ SAARI SAAPUU JÄLLEEN syksyllä Suomeen, Irish Festival in Finland järjestetään 24. kerran 25.9.-4.10.2009. Pääesiintyjäksi on tulossa todellinen täyskäsi, viisi Irlannin legendaarisimpiin kuuluvaa kansanmuusikkoo. Laulajasisarukset Maighread ja Triona NiDhomhnaill edustavat parhaimmillaan Luoteis-Irlannissa sijaitsevan Co. Donegalin perinnettä.

Maighread esiintyi festivaalillamme vuonna 1995 Clar Bog Deil -yhtyeen kanssa. Triona oli legendaarisen The Bothy Bandin jäsen. Co. Tyronesta kotoisin oleva viulun ja banjon mestari Cathal Hayden on vierailut festivaalilla vuona 1991 Four Men and A Dog -yhtyeen kanssa. Mairtin O'Connor on ehkä arvostetuimien elossa olevista irlantilaisista haitaristeista. Hän vieraili Dé Danann -yhtyeen kanssa ensimmäisillä festivaaleillamme vuonna 1986.

Nuorempaa polvea edustaa kitaristi ja laulaja Seamie O'Dowd Co. Sligosta. Hän on soittanut mm. Dervish-yhtyeen kanssa ja vieraili sen kanssa Pomarkku Irish Festivaaleilla vuonna 2002.

Yhtye esiintyy Järvenpää-talon Sibelius-salissa 29.9., Hämeenlinnan Vanaja-salissa 30.9. ja Helsingin Savoy-teatterissa 1.10. Kannattaa tulla kuuntelemaan! Ostakaa liput ennakkoon!

Irlannista tulee myös loistava trio: huilisti Harry Bradley, joka esiintyy eri puolilla Suomea viulisti Jesse Smythin ja

kitaristi-laulaja Mick Dalyn kanssa. Hekin ovat huippumuusikoita.

MUTTA FESTIVAALIA ENNEN nauttikaa kesästä joko Suomessa, Irlannissa tai muualla!

DEAR FRIENDS,

Time passes faster, when you get older and that's frightening! We have a new summer and it seems one just finished! Many travel to Ireland in the summer. The Green Island is very green, but there are many tourists, too! The main thing is to avoid August, when the Continental Europe visits Ireland. Even September is summer there according to our standards.

In this issue we tell about County Mayo in the Northwest of Ireland. Ca. 20 years ago we Finns tried to destroy the holy mountain, Croagh Patrick. Luckily we did not succeed and we can visit this lovely part of Ireland.

THE GREEN ISLAND will visit Finland again as Irish Festival in Finland will be arranged for 24th time 25th September to 4th October.

The headliner will be a quintet, which consists of top Irish musicians: Maighread and Triona NiDhomhnaill, Cathal Hayden, Mairtin O'Connor and Seamie O'Dowd. They will perform 29th September at Sibelius Hall, Järvenpää, 30th September at Vanaja Hall, Hämeenlinna and 1st October at Savoy Theatre, Helsinki. Come and enjoy them!

There will also be Harry Bradley, Jesse Smyth and Mick Daly, who travel all over Finland.

BEFORE the festival, enjoy the summer!

Olli Pellikka

info@finnish-irish.fi
Toiminnanjohtaja
Executive Director

Paul Nugentin hämmentävät työt Keravalla

Teksti Olli Pellikka
Kuva Seppo Nousiainen

Keravan taidemuseo on Suomen salaisimpia museoita. Vaikka se sijaitsee hyvien yhteyksien päässä Savion asemalla, harva sinne Keravan ulkopuolelta tulee. Kannattaisi kyllä, sillä 31. toukokuuta asti siellä on muiden erinomaisten näyttelyiden lisäksi esillä irlantilaisen **Paul Nugentin** hämmentäviä töitä. Jos saatte tämän lehden käteenne ennen näyttelyn loppua, menkää sinne heti!

Jos luette tätä sen jälkeen, harmi että missasitte!

Tapasin Paulin viimeistelemässä näyttelyään. Olin kovasti hämmentynyt siitä, että työt eivät olleetkaan valokuvia, jollaisiksi niitä kuvittelin googlatessani hänen töitään. Ne onkin usein maalattu valokuvien pohjalta. Osa on Paulin itsensä ottamia kuvia, osa on vanhoja.

TYÖT KÄSITTELEVÄT usein uskontoja ja kirkkoa. Paul on saanut kasvatuksen Christian Brothersien koulussa ja siellä omaksunut melko kielteisen asenteen uskontoon.

”Vaikka en ole enää uskovaan, katolisuus on edelleen osa minua”, sanoo Paul.

”Kun olet syntynyt katolisessa Irlannissa, et pääse siitä ikinä eroon.”

Hän ei enää käy messussa, mutta vieraillee paljon kirkoissa ja on kiinnostunut erityisesti arkkitehtuurista. Hän on tutustunut myös Helsingin kirkkoihin.

Paul kuvaa myös kouluja ja sairaaloita. Kuvat ovat melkein mustavalkoisia ja masentavia. Irlannin kirkkojen lisäksi Paul on kuvannut Pariisia ja vanhojen valokuvien pohjalta Salpitière-sairaala ja sen hysteria-potilaita.

PAUL OPISKELI National College of Arts and Designissa Dublinissa ja valmistui sieltä 1990. Hän asui sen jälkeen vuoden Lontoossa ja vuonna 1993 Dubliniin palattuun sai ateljeen, jossa alkoi työskennellä. Hänellä oli omia näyttelyjä ja Irish Museum of Modern Art osti hänen töitään.

Paulin töitä on ollut esillä ulkomailla Kiinaa myöten. Tällä hetkellä Paul opettaa National College of Art and Designissa Dublinissa. Hän pitää opettamisesta ja siitä, että saa olla tekemisissä nuorten ihmisten kanssa.

Paul itse oli lopettanut koulun 14-vuotiaana, sillä hänen Christian Brothers -opettajansa suosittelivat tätä hänen vanhemmilleen. ”Koulusysteemi tuohon aikaan Irlannissa sai monet nuoret lopettamaan koulun, ja minä olin yksi heistä”, kertoo Paul. ”Minulle oli onni, että lopetin koulun ja 15-vuotiaana menin töihin autokorjaamoon. Siellä opin paitsi korjaamaan autoja myös värimaailman, koska jouduin maalaamaan autoja. Tätä kautta innostuin maalaamisesta ja hain opiskelemaan.”

MUUTOKSET IRLANNISSA ovat vaikuttaneet myös Pauliin. Kelttiläinen Tiikeri, joka houkutteli puolet Itä-Eurooppaa muuttamaan vihreälle saarelle, on nyt itse keppi-kerjäläinen.

”Ennen täältä muutettiin töihin ulkomaille, mutta ei enää, kun missään ei mene hyvin”, lopettaa Paul. Hänen täytyi mennä vielä antamaan viime silaus töilleen ennen avajaisia, ja sen hänelle soimme.

Varmaan tapaamme Paulin vielä joko Irlannissa tai Suomessa. Hänen työnsä ja työskentelytapansa ovat mielenkiintoisia ja jännittäviä. Sellaisia tarvitaan! 🍀

Info Keravan taidemuseosta
www.keravantaidemuseo.fi

”Minulle oli onni, että lopetin koulun ja 15-vuotiaana menin töihin autokorjaamoon.”

Paul Nugent

Pubilaisten Croagh Patrickin esittely loppui toteamukseen: ”Ja nyt te suomalaiset aiotte tuhota meidän pyhän vuoremme”.

Pyhä Patrick tervehti vuorelle nousijaa apila kädessään.

Croagh Patrickin huipulla olevan kappelin portailla on hyvä vetää henkeä.

Kultaa kalliimpi vuori

Suomalaisuus ei ole aina ylpeyden aihe. Sen sain kokea keväällä 1989, kun vastasin länsi-irlantilaisessa Murriskin kyläpubissa esitettyyn kotimaata koskevaan kysymykseen: ”I am from Finland”. Kertomani hiljensi koko pubin. Harvoin olen sellaista jäätävää tunnelmaa kokenut. Pubinpitäjä kysyi Guinness-tuopin tarjoillessaan, enkö todellakaan tiennyt, mitä suomalaiset aikovat kylälle tehdä. Mistäs minä sen olisin tiennyt?

Teksti ja kuvat Jussi Virratvuori

Olin saapunut Murriskin kylään läheisestä Westportin pikkukaupungista yhdestä syystä; junan ikkunasta olin nähnyt, kuinka kaupungista vajaan kymmenen kilometrin päässä kohosi upea vuori. Päätin siltä istumalta, että tuonne oli kiivettävä. Niinpä vaelsin vuoren juurelle ja ihmettelin siellä olevaa pyhimyksen patsasta, joka vihreä apila kädessään tervehti vuorelle nousijaa. Katsoin patsaan takana kasvavaa vuorta ja aloitin kapuamisurakkani.

Vuorelle kiipeäminen vei pari tuntia, eikä nousu ollut kevyimmästä päästä. Ka-

pusin kartionmuotoiselle vuorelle jatkuvasti jyrkkenevää ja lohkarista rinnettä. Viimeisessä nousussa kuljin melkein nelivedolla. Kiipeämisen myötä avautuva maisema palkitsi katsojansa. Näkymä Atlantille oli huikaiseva ja vuoren ympärillä oleva karun avara näköala hiljensi.

Reitin varrella kummastelin pieniä kivikasoja, joissa oli pyhiinvaeltajille tarkoitettuja rukousohjeita. Mikähän niidenkin merkitys oli?

Vuoren huipulla odotti yllätys: valkoinen rapattu kappeli. Tässä vaiheessa alkoi jo mietittyä, josko vuorella olisi muukin kuin pelkkä maisemallinen arvonsa. Kap-

pelin rappusilla oli rauhaisaa istua ja vetää henkeä ohi kiitävien pilvien keskellä.

Vuoren huipulta avautuva näky peittyi välillä pilviin ja yllättäen Atlantilta puhaltava tuuli puhkui esille alhaalla levittäytyvän hiljaisen maailman. Kaukana alhaalla aava meri ja pieni kylä, toisella puolella siintävä vuoristomaisema.

Laskeutuminen sujui näköaloja yhä ihaillen. Vuoren juurelta polku johti suoraan kylän Cambell's-pubiin. Päätin palkita itseni tummalla tuopposella ja samalla kysyä, josko paikallinen väki kertoisi hie-man vuoresta. Suomalaisuuteni aiheuttaman ensityrmistyksen jälkeen asiat alkoivat

selvitä. Irlantilaiset kertoivat sekä vuoren tarinan että käsityksensä Suomen valtiosta – suomalaisistakin.

IRLANTILAISTEN PYHÄ VUORI

Pubikeskustelussa selvisi, että olin kiivennyt Irlannin katolilaisten pyhälle vuorelle Croagh Patrickille. Suoraan merestä melkein 800 metrin korkeuteen nouseva vuori oli nimetty irlantilaisten kansallispyhimyksen St. Patrickin mukaan. Tarina kertoi, että Pyhä Patrick olisi vuonna 441 kiivennyt ”kotkien vuorelle” ja paastonnut siellä 40 päivää hakeakseen korkeampia voimia irlantilaisten pakanoitten käännättämiseen. Tästä syystä olin nähnyt vuoren juurella pyhimyksen patsaan.

Vuoren pyhyydestä ja uskonnollisesta merkityksestä irlantilaisille kertoivat pubin seinällä olevat lehlikeikheet. Niistä selvisi, että joka heinäkuun viimeinen viikonloppu vuorelle vaeltaa säästä riippuen 20 000–60 000 katolilaista pyhiinvaeltajaa.

Seinällä olevista valokuvista ilmeni, että suurin osa kiipeäjistä on vanhoja miehiä ja naisia, joista sitkeimmät kiipeävät vuorelle paljain ja verisin jaloin. Vuoren laella oleva kappeli oli vihitty käyttöönsä vuonna 1905

ja laajennettu 1960-luvun alussa.

Pubilaisten Croagh Patrickin esittely loppui toteamukseen: ”Ja nyt te suomalaiset aiotte tuhota meidän pyhän vuoremme”. Autuaan tietämättömänä kysyin, mitä he sillä tarkoittivat.

SINIVALKOISTA KAIVOSBISNESTÄ

Kysyville vastattiin – auliisti ja vuolaasti. Paikalliset kertoivat, että Suomen valtiollinen kaivosyhtiö Outokumpu oli omistamansa tytäryhtiön Tara Minesin kanssa löytänyt pyhästä vuoresta kvartsipitoisen kultasuonen ja päättänyt aloittaa kaivostoiminnan. Kaikkiaan alueen malmivaraannoksi arvioitiin noin 400 000 tonnia ja siitä saatavan kullan määräksi noin 6 000 kiloa. Vuoren rinteeseen oli jo tehty koeporauksia ja lupaa louhimiseen oli haettu Irlannin valtiolta. Outokummun toiveissa oli päästä kaivostoimintaan käsiksi parissa vuodessa.

Köyhän kylän pubiväki kertoi, että heille oli alustavasti luvattu kaivostoiminnan kestävän kymmenisen vuotta, joksi ajaksi olisi syntynyt 50 työpaikkaa. Alueen surkean työllisyydenkään kannalta se ei vakuuttanut, sillä työntekijöiden epäiltiin tulevan

muualta. Eräs vanha mies ilmoitti, että heille ei jää käteen 6 000 kultakilosta kuin tuhottu vuori, tuhottu ympäristö ja tuhottu maisema. Muut kyläläiset säästivät, että he pysyvät ennemmin köyhinä kuin näkevät pyhän vuorensa tuhoutuvan.

Paikan isäntä kertoi, että vuoren ja koskemattoman ympäristön ansiosta lähialue elää kesäisin turismista, joka pitää heidät enemmän ja pitempään hengissä kuin lyhytaikainen kaivostoiminta. Hän lopetti toteamukseen, ettei Outokummun tytäryhtiö ollut toimintansa aikana maksanut yhtään veroja Irlannin valtiolle. Siksi suurin taloudellinen hyöty Irlannin pyhästä vuorestakin valuisi muualle.

Kiitin pubiväkeä saamistani valaisevista tiedoista. Ulko-ovella totesin enteellisesti kiitos ja näkemiin.

SUOMALAINEN UUTISPIMENTO

Palattuani Suomeen etsin lehdistä tietoja Outokummun aikeista Croagh Patrickin suhteen. Uutisoitointia ei ollut – asia kun ei ollut kansallinen, vaan ”normaalia valtion harjoittamaa liiketoimintaa ulkomailta”.

Tilanne muuttui kesäkuussa 1989, kun alueen (Murriskin kylän, Westportin ►

Suomessa taistelu pyhän vuoren puolesta pääsi lehtiin vasta kun kansainväliset tv-yhtiöt uutisoivat Outokummun aikeista.

► kaupungin ja Mayon kreivikunnan) asukkaat alkoivat pitää kunnolla meteliä pyhän vuorensa puolesta. Ensimmäiseen julkiseen kokoukseen osallistui 5 000 ihmistä ja tilaisuudesta muodostui siihen saakka suurin joukkokokous Irlannissa. Heinäkuun lopussa järjestettiin mielenilmaisuus, jossa vaeltajat muodostivat toisistaan kädestä pitäen vuoren ympärille ihmisketjun, kuin sitä suojellakseen.

Vuoren juurella kerättiin tuon kesän aikana kymmeniätuhansia nimiä, joissa vaadittiin kultakaivoksen estämistä. Peräti 97 prosenttia alueen asukkaista allekirjoitti vetoamuksen. Vastustuksella oli kiire, sillä Outokumpu oli jättämässä lupahakemusta jo syksyllä 1989. Kesän toiminnalla kaivostoiminnan mahdollistavan luvan myöntämistä saatiinkin siirrettyä seuraavalle vuodelle.

Kaivoshankkeesta teetetyt ympäristöselvitykset antoivat aiheita pelkoon: kullan irrottaminen malmista syanidilla saastuttaisi alueen vesistöjä ja louhinnasta syntyvät maamassat tuhoaisivat maiseman. Tutkijoiden ennusteet siitä, että louhinta tuhoaisi pyhää vuorta koossa pitävän – eroosiota estävän – ohuen turvekerroksen, järkyttivät irlantilaisia. Myös alueen harvinaisen suotyypin ennakoitiin kaivostoiminnan myötä tuhoutuvan. Nämä ympäristöongelmat huolestuttivat erityisesti alueen lammas- ja karjatalouden harjoittajia sekä kalastajia.

Suomessa irlantilaisten taistelu pyhän vuorensa puolesta pääsi lehtiin vasta siinä vaiheessa, kun kansainväliset tv-yhtiöt ja maailmanlaajuisesti tunnetut sanomalehdet alkoivat uutisoida Outokummun aikeista louhia kultaa Croagh Patrickista. Uutiset levisivät kautta maailman ja Suomi-kuva koki melkoisen kolauksen.

MOOSES EI PYHÄSTÄ VUORESTA PIITTAÄ

Samaan aikaan Suomessa Outokummun toimitusjohtaja **Pertti Voutilainen** kielletty kommentoimasta yhtiön aikeita Irlannin pyhän vuoren suhteen. Sen sijaan yhtiön hallintoneuvoston silloinen puheenjohtaja **Paavo Lipponen** – joka myöhemmin julistautui omatoimisesti Moosukseksi – täräytti, ettei hän piitannut irlantilaisten vastustuksesta.

Vuoren ja koskemattoman ympäristön ansiosta lähialue elää kesäisin turismista.

Minullakin on muistoja

Croagh Patrickin kultahankkeesta on minullakin muistoja. Haastattelun Paddy Hopkinsia hänen Suomesa käydessään. Haastattelu tuli ulos Kurjantai-ohjelmassa, jota silloin tein Yleisradiossa. Sai hanke jonkin verran julkisuutta meilläkin. Tapasin Paddy'n sitten kesällä Westportissa ja taisin jututtaa uudestaan.

Westport on kaupunki, jossa olen usein vierailut. Se sijaitsee kauniilla paikalla meren rannalla. Croagh Patrick näkyy komeasti rantaan, jossa sijaitsee erinomainen Towers Bar -ravintola. Se tarjoaa – tai ainakin tarjosi ennen vanhaan – aivan erinomaisia mereneläviä, kuten sinisimpukoita ja maukasta Seafood Chowderia eli paksumaa kala- ja äyriäiskeittoa.

Westportissa on muitakin käymisen arvoisia paikkoja, kuten The Chieftains -yhtyeen huilistin Matt Molloy'n pub. Siellä kuulee tietysti erinomaista musiikkia, ja usein isäntä itse tarttuu huiluun.

WESTPORT ON AINOA vanha irlantilainen kaupunki, joka on rakennettu asemakaavan pohjalta.

Ympäristössä on paljon nähtävää. Parhaiten jaksavat voivat kiivetä Croagh Patrickille. Itse en ole sinne uskaltanut. Lähellä Westportia sijaitsee Achill Island, jonka villiä kauneutta on aikoinaan ylistänyt jo Nobel-kirjailija Heinrich Böll Vihreän Saaren päiväkirjassaan.

Jos haluaa todellista eksotiikkaa kaukana turisteista, voi mennä merkittävälle Mullet-nimiselle suorakaitteen muotoiselle niemimaalle, jossa ei juuri ole turisteja. Ja Belmuttetin kylä tai kaupunki taitaa olla murheellisin takapajula, missä ikinä olen käynyt, mutta siinäkin on oma viehätöksensä.

MISSÄ SITTEN ASUA? Westportissa näyttää edelleen olevan Pat Dunnigin pubi, jonka yläkerran huoneissa olen asunut monta kertaa. Viime käynnistä on tosin vuosia, pitäisi palata sinne!

Mitä sitten kuuluu Paddy Hopkinsille? Googlaamalla sain selville, että vielä vuonna 2008 hän on ollut vastustamassa uusia kultahankkeita. Väsymätön taistelija!

Olli Pellikka

Lipponen kommentoi virkansa puolesta irlantilaisten kansanliikettä toteamalla ylimieliseen tapaan, että ”hankkeen vastustajat puhuvat vain omista nimissään”. Kun hänelle kerrottiin, että alueen asukkaista 97 prosenttia vastustaa hanketta, ilmoitti Lipponen olevansa kykenemätön arvioimaan kannanoton edustavuutta.

Eritoten Paavo Lipposta harmitti se, että Mayon kreivikunnan ympäristöjärjestön puheenjohtaja **Paddy Hopkins** kävi maaliskuun alussa 1990 Suomessa kertomassa tiedotusvälineille Outokummun kultakaivoshankkeesta. Hopkins ilmoitti, että vastustuksen takana ovat lähestulkoon kaikki irlantilaiset (myös siirtolaiset ja heidän jälkeläisensä) kaikkialla maailmassa ja ettei tuota noin 80 miljoonan irlantilaisen määrää kannata väheksyä. Lipponen peräänkuulutti Hopkinsin valtakirjaa, jolla tämä olisi voinut osoittaa puhuvansa irlantilaisen kansanyhteisön puolesta. Mooses toteasi tylästi: ”Tässä tapauksessa ei voida olettaa, että yhden liikkeen jäsenen mielipide edustaisi koko Irlannin kansaa”.

VAAN KUINKAS SITTEN KÄVIKÄÄN?

Irlantilaiset ovat sitkeämpiä kuin suomalaiset, vaikkeivät sisusta mitään tiedäkään. Kultakaivoksen vastustus levisi Irlannin laajuisesti ja jopa arkkipiispa **Joseph Cassidy** allekirjoitti adressin vuoren puolesta sekä pyysi julkisesti meiltä suomalaisilta tukea. Irlantilainen orkesteri The Saw Doctors teki vuoren puolesta hienon *To Sing A Powerful Song* -laulun, josta tuli kansanliikelle hymni. Ja eipä aikaakaan, kun Irlannin suurin hallituspuolue Fianna Fail ilmoitti olevansa kaivoshanketta vastaan.

Kovapäisten irlantilaisten taistelu paljastiin toukokuussa 1990, jolloin Irlannin energiaministeri **Bobby Molloy** ilmoitti, ettei hyväksy Outokummun hakemaa Croagh Patrickin kultaesintymää koskevaa louhintalupaa. Ja mitä Outokumpu vastasi? Ilmoitti, ettei pyhän vuoren louhimisen estyminen ole sille kovinkaan merkittävä taloudellisesti ja tiedotti samalla, että aikoi vaatia Irlannin valtiolta satojen miljoonien korvauksia kultakaivostoiminnan tyrmämisestä.

Vähän tämän jälkeen Irlannin parlamentti päätti, että vuori ja sen lähialueet suojellaan. Pienestä Murriskin kylästä lähtenyt paikallinen vastustus oli kasvanut kansalliseksi ja pakottanut poliittiset päättäjät Dublinissa miettimään muitakin kuin taloudellisia arvoja. Tavallisten irlantilaisten sitkeyden ansiosta yli 1 500 vuotta vanha vaellusperinne Croagh Patrickille jatkuu. Ihmisillä on mahdollisuus lepuuttaa silmiään ja sieluaan vuorella, joka tulee maailman tappiin saakka olemaan kultakin kalliimpi. ♣

Juha Roiha, Niina Nurminen, Tapio Liinoja ja Frank Boyle

Bloomsday-juhlat

16. kesäkuuta 1904 **Eugen Schauman** ampui kenraalikuvernööri **Bobrikovin** Helsingissä. Samana päivänä tapahtuu James Joycen vuonna 1922 Pariisissa julkaistu romaani *Odysseus (Ulysses)*. Suomessa tapahtunut salamurha mainitaan kirjassa. Odysseus kertoo juutalaisen ilmoitushankkijan Leopold Bloomin, hänen vaimonsa Mollyn, kirjailijan alter egon Stephen Dedaloksen ja lukuisten dublinilaisten elämästä tuona päivänä.

Kesäkuun 16. päivää kutsutaan Bloomsdayksi. Se on merkittävä päivä Dublinissa. Näyttelijät esittävät kirjan kohtauksia sen tapahtumapaikoilla, ja se näkyy koko kaupungissa.

Bloomsdaytä juhlietaan myös muualla maailmassa. Finnish-Irish Society ry on järjestänyt Bloomsday-tapahtumia vuodesta 1992 lähes joka vuosi. Mukana on

ollut alusta alkaen irlantilainen näyttelijä **Frank Boyle** ja suomalaisista mm. **Matti Pellonpää**, **Ossi Ahlapuro**, **Heikki Määttä**, **Tapio Liinoja**, **Jussi Lampi**, **Niina Nurminen**, **Minna Koskela**, **Pekka Strang** ja **Sampo Sarkola**.

James Joycen sankarien seikkailuja voi seurata suomeksi ja englanniksi maanantaina 16.6. klo 18.00 O'Malley's Irish Barissa, Yrjönkatu 26, 00100 Helsinki. Mukana ovat muun muassa **Frank Boyle**, **Jonathan Hutchings**, **Tapio Liinoja**, **Niina Nurminen**, **Juha Roiha** ja **Olli Pellikka**. Tilaisuuteen on vapaa pääsy.

TURUSSA Bloomsday-jamit järjestetään tiistaina 16.6. klo 20.00 alkaen Hunter's Innissä, Brahenkatu 3, 20100 Turku. Mukana mm. irlantilaisen musiikin taitajia Turun seudulta. Vapaa pääsy. ♣

Bloomsday party

16th June 1904 was the day, when "Ulysses" by James Joyce took place in Dublin. A celebration of that will take place in O'Malley's Irish Bar, Yrjönkatu 26, 00100 Helsinki, on Monday 16th June at 6.00 p.m. Joyce will be performed in English and Finnish by **Frank Boyle**, **Jonathan Hutchings**, **Tapio Liinoja**, **Niina Nurminen**, **Juha Roiha** and **Olli Pellikka**. Free entrance.

THERE WILL BE a Bloomsday session in Turku, in Hunter's Inn, Brahenkatu 3, 20100 Turku, on Tuesday 16th June at 8 p.m. There will be musicians from Turku area. Free entrance. ♣

Huilisti Harry Bradley kahdesti Suomeen

Belfastista lähtöisin oleva puuhuilisti **Harry Bradley** saapuu tänä vuonna Suomeen kahdesti. Hän pitää workshopin ja esiintyy myöhemmin ilmoitettavissa paikoissa perjantaina 28.8. lomamatkansa yhteydessä. Syksyllä hän kiertää Suomea Irish Festivalilla yhdessä viulisti **Jesse Smithin** ja kitaristi-laulaja **Mick Dalyn** kanssa.

Harry Bradley on tehnyt kolme soololevyä, duoalbumin viulisti **Paul O'Shaughnessyn** kanssa sekä Tap Room Trio -levyn yhdessä Jesse Smithin ja **John Blaken** (ex-Teada) kanssa. Hän on myös vierailut muun muassa Altanin ja Cranin riveissä. Bradleyn tuorein levytys, belfastilaisen **Michael Clarksonin** kanssa tehty huiluduettoalbumi julkaistaan tänä syksynä.

BRADLEYN SOITTOTYYLII on voimakas ja rytmikäs sekä humoristinen. Hänen soittoonsa ovat vaikuttaneet niin **John McKennan** ja **Tom Morrisonin** 1920-luvun savikiekkäänitteet kuin nykysoittajat **Seamus Tansey**, **Desi Wilkinson** sekä belfastilainen marssimusiikki.

Jesse Smith on syntynyt USA:n Baltimoresta. Hän on soittanut muun muassa Danun riveissä ja julkaissut kaksi soololevyä Tap Room Trion ohella. Hänen soittonsa juuret ovat Sligon viuluperinteessä ja 1920-luvun savikiekkomestareissa, kuten **James Morrison** ja **Michael Coleman**. Mick Daly on suomalaisyleisöille parhaiten tuttu Four Men and a Dogin alkuperäiskokoonpanosta. ♣

Maighread ja Triona Ni Dhomhnaill tuovat huippukokoonpanonsa syksyllä Suomeen.

Irlantilaisen kansanmusiikin superyhtye Irlanti-festivaalille

Shamrock

Irlanti on kasanmusiikin suurvalta ja jokaisella musiikilla on supertähtensä – niin kansanmusiikillakin. Viisi huippumuusikkoa saapuu ilahduttamaan Vihreän saaren musiikin ystäviä 24. Irish Festival in Finlandin pääesiintyjänä.

Maighread ja **Triona Ni Dhomhnaill**, sisarukset Gweedoresta, Co. Donegalista ovat tuttuja monista yhteyksistä. Heidän isänsä oli tunnettu kansanlaulujen tekijä ja keräilijä ja tati **Nelli Ni Dhomhnaill** sävelsi monia lauluja.

Sisarukset muodostivat 1970-luvun alussa lauluyhtye Skara Braen yhdessä veljensä **Michéal O'Domhnaillin** ja **Daithí Sproulen** kanssa. Yhtyeen ainoa levy on säilynyt klassikkona. Maighread on tehnyt kaksin soololevyä, joista vuonna 1991 ilmestynyt *No Dowry* on klassikon maineessa.

Maighread vieraili Suomessa Irlanti-festivaalilla 1995 Clar Bod Déil -yhtyeen kanssa.

Triona oli laulajana ja kosketinsoittajana **Donal Lunnyn** kokoamassa The Bothy Band -yhtyeessä, josta sen olemassaolokana 1975–79 tuli irlantilaisen musiikin legenda. Tämän jälkeen triona muutti Yhdysvaltoihin, Portlandiin, Oregonin osavaltioon. Siellä hän jatkoi yhteistyötä veljensä Michéalin kanssa Relativity- ja Nightnoise-yhtyeissä.

PALATTUAAN IRLANTIIN Triona ja Maighread esiintyvät yhdessä veljensä Michéalin kanssa, joka valitettavasti menehtyi yllättäen vuonna 2006. Sen jälkeen sisarukset ovat esiintyneet duona.

Connaghtilainen **Máirtín O'Connor** on irlantilaisen haitarin suurimpia neroja ja on soittanut mm. Dé Danann- ja Skylark-yhtyeissä. Hän on lisäksi soittanut mm. Riverdancessa ja **Mark Knopflerin** levyillä.

Pomeroysta, Co. Tyronesta kotoisin oleva viulun ja banjon taituri **Cathal Hayden**

tuli tunnetuksi Four Men And A Dog -yhtyeestä 1990-luvun alussa, jonka kanssa on vierailut Suomessakin. Sligosta kotoisin oleva **Seamie O'Dowd** on ollut mm. Dervish-yhtyeen jäsen ja soittanut **Liam O'Flynnin** ja **Matt Molloyin** kanssa.

VUODESTA 2001 nämä kolme muusikkoa ovat soittaneet yhdessä ja nyt siis myös Ni Dhomhaillin sisarusten kanssa. Heidän konserttinsa ovat todellista irlantilaisen kansanmusiikin juhlaa, joka on tilaisuus kokea syksyllä Suomessakin. ♣

- **Järvenpää-talon Sibelius-sali, Järvenpää tiistaina 29.9. kello 19.00, liput 22€**
 - **Vanaja-sali, Hämeenlinna keskiviikkona 30.9. kello 19.00, liput 25€ (5-etukortilla 23 €)**
 - **Savoy-teatteri, Helsinki torstaina 1.10. kello 19.00, liput 25 € (Finnish-Irish Society ry:n jäsenet 23 €)**
- Lippuja ennakolta Lippupalvelun myyntipisteistä ja nettikaupasta www.lippupalvelu.fi**
Varaukset Lippupalvelun puhelinpalvelusta joka päivä klo 8-20:
puh. 0600 10 800 (1,83 €/min. + pvm)
puh. 0600 10 020 (5,99 €/puhelu + pvm)
Savoy-teatterin lipunmyynti 12-14.30 ja 15-18 ja Helsingin kulttuuriasiainkeskuksen puhelinpalvelu klo 12-18 puh. 09-310 12000.

Top Irish traditional musicians Maighread and Triona Ni Dhomhnaill, Cathal Hayden, Máirtín O'Connor and Seamie O'Dowd will perform together in Irish Festival in Finland.

Tickets: www.ticketsservicefinland.fi

UUSIA LEVYJÄ Sirkuksen uudet temput

Olli Pellikka

1992 perustettu Sirkus on yksi pitkäaikaisimpia yhä toimivia suomalaisia irlantilaisista musiikkia soittava yhtyeitä. Onhan toki vanhempiakin, kuten Pihasoittajat, mutta vaikka se onkin perustettu 1960-luvulla, se ei ole toiminut yhtäjaksoisesti, vaan aina välillä kaivettu naftaliinista.

Tuota säilöainetta ei Sirkus tarvitse, se on keikkailut koko ajan ja pysynyt tuoreena.

SIRKUS ALOITTI URANSAA suomenkielillä omilla sävellyksillä. Jossain vaiheessa palattiin perinteiseen irlantilaiseen ja kokoonpanoksi vakiintui alkuperäisen ison kokoonpanon sijasta trio, jossa soittavat alkuperäisjäsenet **Petri** ja **Keijo Keinonen**

sekä lukuisissa irkkulieimissä marinoitunut **Heikki Kangasniemi**.

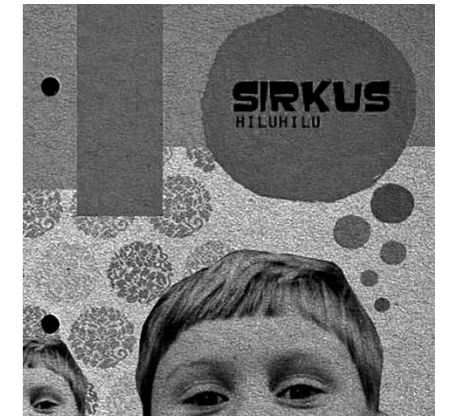
VASTA ILMESTYNYT *Hiluhilu* on tietynlainen paluu juurille, sillä laulut ovat suomenkielisiä. Yhtye on ottanut käsittelyyn suurimmaksi osaksi tuttuja suomalaisia kansanlauluja, nimikappaleesta alkaen.

Ja se biisi onkin erinomaisen svengaava alku levyllä. Irkkukäsittelyyn ovat saaneet muun muassa "Tula tulallaa" ja "Karjalan kunnaila". Sovitukset ovat paikoitellen aika hassujakin. Kenelle olisi tullut mieleen esittää "Isontalon Antti ja Rannanjärvi" instrumentaalivalssina? No näille tuli!

Erinomaisen suosittava levy. Sitä voi ostaa esimerkiksi yhtyeen kotisivuilta www.sirkusband.net ja yhtyeen keikoilta.

Jos jostain moitittavaa haluaa löytää, on

se levykannen äärimmäisen huonosti luettavat tekstit. Ovatkohan värit menneet pieleen, kun mitään ei tahdo nähdä! ♣

Sirkus: Hiluhilu HUMBLECD34

Ripaus irlantilaista, vähän balkania

Tämä levy ei nyt ole ihan varsinaista irkkumusaa, mutta väliäkö sillä, kun se on erinomaista!

Desirée Saarelan luotsaama yhtye on saanut jo useamman vuoden ajan ystäviä keikoillaan. Aika usein yhtye on soittanut esimerkiksi O'Malley'ssä, ja sillä on ihan jo fanejakin. Eikä ihme, että on.

Yhtyeen musiikki on jännä yhdistelmä monenlaista musiikkia, ripaus irlantilaista, vähän balkania ja rockiakin.

MINULLE TULEE TÄSTÄ mieleen yksi kaikkien aikojen hurjimmista yhtyeistä, 1960-luvulla aloittanut brittibändi Incredible String Band. Desiréen intensiivinen laulu

Desirée Saarelan luotsaama Jane Raven sekoittelee monenlaisia vaikutteita.

muistuttaa toisaalta myös hippibändi Jefferson Airplanen vokalisti **Grace Slickiä**. En tiedä, tunteeke Desirée ollenkaan näiden bändien musaa, mutta tästä huomiostani voi olla otettu. Noin hyviä bändejä saa muistuttaaakin, vaikka ihan tahattomastikin. Esikuvat voivat olla paljon huonompiakin.

Yhtyeen ensimmäinen levy on äänitetty jo vuosina 2005–06 ja masteroitu vuonna 2007. Ei se yhtään haittaa, pääasia, että on julkaistu.

Lauluista on vaikeaa sanoa, mikä on paras, mutta nimipiisi *Circles* on kyllä jäänyt mieleen jo aikaisemmin, eikä suotta.

JANE RAVEN EI OLE pelkästään Desiréen yhtye, vaan siinä soittaa todella taitavia, monista yhtyeistä tunnettuja muusikkoja. **Arijukka Turtiainen** soittaa kitaraa ja laulaa, **Samuli Karjalainen** soittaa muun muassa pillettä ja laulaa, **Oskari Lehtonen** huolehtii lyömäsoittimista ja **Imre Szabo** soittaa bassoa ja laulaa taustoja.

Kamalan pientä pranttia myös tämän levyn tekstit ovat, mutta kai minulla on ikänäkö, ehkä nuoremmat pystyvät lukemaan. Mutta ilman lukemistakin tästä voi nauttia. Levy soittimeen ja korvat auki vaan, niin ihanaa on!

Olli Pellikka

Jane Raven: Circles POMCD8001

Dick Roche

Irlannin Eurooppa-ministeri Suomessa

Irlanti liittyi EU:n edeltäjään EEC:hen vuonna 1973 melko pitkin hampain, hyvin pienellä ääntenemmistöllä. Nopeasti tuosta vastahakoisesta perheenjäsenestä tulikin mallioppilas ja lellikki. Irlanti tajusi nopeasti, että sitoutumalla suoraan Eurooppaan ei olla enää pikkuvelisuhteessa entiseen julmaan isoonveljeen, Britannian.

Irlanti oppi pian, miten Euroopasta saadaan rahaa, ja entinen takapajula alkoi kehittyä. Maahan tulvi teollisuutta, rakennettiin moottoroiteita entisten lehmäntalainien polkujen tilalle. Taustalla kuitenkin on koko ajan ollut vahva oppositio Euroopan unionia vastaan. Välistä tuntuu, että Irlanti on vastaan EU:ta periaatteessa, ymmärtämättä miksi.

Niinpä Irlanti äänestikin Lissabonin sopimusta vastaan, ja jos uusi äänestys menee samalla tavalla, ei koko Lissabonin sopimusta tule. Irlannilla on suuri vastuu.

IRLANNIN Eurooppa-ministeri **Dick Roche** (Fianna Fail) vieraili Helsingissä 16. huhtikuuta ja piti luennon Helsingin yliopistossa. Hän aloitti kohteliaisuuksilla Irlannin ja Suomen yhtäläisyyksistä, joissa toki on peräinkin.

Roche pitää EU:ta historian merkittävimpänä rauhanprosessina ja korosti pienten maiden, kuten Suomen ja Irlannin yhteistyötä. Hän painotti EU:n merkitystä siinä, että se loi Irlannin viennin. Aikaisemmin vientiä suuressa määrässä oli vain naapuriin eli Britanniaan.

Irlanti äänesti Lissabonin sopimuksen viime vuonna kumoon. Roche myönsi, että vastustajilla oli parempi kampanja kuin kannattajilla. Sopimuksen kannattajilla ei ollut riittävä aavistusta siitä, että Ei-puoli voisi voittaa, mutta näin vaan kävi. Nyt ymmärretään riski ja valmistautaan äänestykseen paremmin.

Alustus sai aikaan vilkkaan keskustelun. Uskon, että Roche viettää monia unettomia öitä ennen tulevaa äänestystä!

Olli Pellikka

Bretanialainen Kornog tulee Haapavedelle.

KORNOG Haapavedelle

Haapavesi Folk jatkaa kelttimusiikin sarjaansa ensi kesänä bretanialaisvoimin. Aiempina vuosina on kuultu yhtyeitä Irlannista, Skotlannista, Walesista, Shetlannista, Asturiasta ja nyt kelttimusiikin perillisistä jäljellä on Bretania.

Kornog on vuonna 1980 perustettu maailmalla mainetta niittänyt ja uutta tyylää luonut bretanialainen yhtye jonka riveissä ovat soittaneet mm. kitaristi Gil-

les **Le Bigot** ja Soig Siberil.

Haapavedelle yhtye saapuu kokoonpanolla **Jean-Michel Veillon, Christian Lemaître, James Mc Menemy** ja **Nicolas Quemener**. Muusikot opettavat Folkin kesäkurssilla festivaalia edeltävällä viikolla ja esiintyvät perjantaina 26.6. ♣

Haapavesi Folkin kesän yhtyeen ja aikataulut
www.haapavesifolk.com

Markku Laurén ja Paula Uitto 50 vuotta

Suomalaisen Irkkumusiikin kitaristin **Grand Man Markku Laurén** on nyt myös **Old**. Markkua onnittelee **Black Doorissa** järjestetyillä synttäreillä myös toinen suomalaisen musiikin **Hahmo**, **Pave Maijanen**, joka muisti päivänsankaria pitkillä kalsareilla.

Finnish-Irish Societyn puheenjohtaja Paula Uitolle yhdistyksen nimikkokokon luovuttivat toiminnanjohtaja Olli Pellikka ja varapuheenjohtaja Seppo Nousiainen.

KUVAT SEPPONOUSIAINEN

Pulvis Tauri

By Frank Boyle

Wonders of Nature

Maybe it's the places I go to, or the times I go there, or even the times that's in it, but I seem to be finding myself in the company of people in crisis at the minute. Lama Lama I suppose. However does that explain the young fellow who revealed himself to be a neonsati the other night? In other words a Gobshite! Anyway, this chap about twenty-five, in the company of his middle-aged girlfriend, decided to tell me, for reasons best known to himself, about his views of the world. "The gay people and the Jews were responsible for all our troubles."

He never met anyone who was gay or a member of the Jewish community but still insisted that they were responsible for the Russian revolution, the First and Second World Wars and the Credit Crunch. I tried to challenge this foolishness but he was roaring at the top of his voice and about twice my size. He sounded like he had just read a badly translated copy of 'Mine Kampf'.

His eccentric lady friend (dressed like a refugee from Star Trek) asked him to keep silent about these views, which she seemed to share but not publicly, shushed in vain. Eventually the barman called two of his security friends, who escorted the odd couple off the premises. And peace reigned once again. It all reminded me of **James Joyce's Ulysses** where the Citizen attacks Leopold Bloom and his nation for all the evils of the world in Dublin 1904. Have we learned nothing since? The world seems populated by Gobshites who turn on minorities to blame for their own insecurities, like the little Austrian corporal with the **Chaplin** mustache. Now, as much as ever, is a time to re-read *Ulysses*, for its comedy and for its exploration; of pomposity, warmongering, bigotry and hypocrisy among our species.

WHICH REMINDS ME Bloomsday is coming up soon, on the 16th June to be precise, when we will have readings from the novel performed by various luminaries including my humble self. Don't miss it it's for the bigots too.

Talking about the human species or Homo Erectus as the scientists refer to us, I was reading the Scientific journal 'Nature' the other day. And it seems that something we Irish have long known has at last been proven, namely that the Fair-

ies, or little people, or Tuathe de Dannan, really did exist.

*Up the airy mountain,
down the rushy glen,
we dare not go a-hunting,
for fear of little men.*

It seems that Flores man was plodding about the jungle there in Indonesia about 18 000 years ago. It is believed that he was a separate species from so called modern man and an early member of the

His brain was proportional to his size, so he was a simple person and he had big feet.

genus Homo. His brain was proportional to his size, so he was a simple person and he had big feet. The scientists have nicknamed him the 'Hobbit'. He had no arch, a very long thigh-bone and a short big toe. This would mean that he would have to lift his legs up. In other words he walked funny. He was yet another experiment in bipedalism or walking on two feet. (Like St Patrick's Day outside the Irish Embassy party.)

MANY YEARS AGO, a dear departed friend of mine, **P.J. O'Hare**, brought strange bones down from the mountain in Carlingford in County Louth and put them on display in his pub in a glass case along with a little green suit. He swore that they were the remains of a little man or Fairy he had encountered on his mountain ramble. Many whispered skeptically that they were really burned chicken bones rearranged to look like one of the little folk. But now it's been proven that P.J. was right and had discovered the first 'Hobbit' or fairy bones on his own doorstep, so to speak.

Why does it always have to rain on me? What is it about me that I am a magnet for extreme personalities in crisis? I suppose, when I go out these days, I look alone and vulnerable - which I am. Take that middle-aged, or shall we say mature, lady, who approached me in the bar the other night during the session, or was it the ice-hockey. "Can I join you? Buy you a drink?" says she. "Certainly, certainly" says I, (never one to look a gift horse in the mouth). Next thing I knew she was dragging a suitcase and a pint over to the table. "O Ho" I thought, as the Finns say. I guess she was so drunk she mistook me for a younger man - a Gobshite in other words. "Well out of that," as **Samuel Beckett** used to say.

TALKING OF PLAYWRIGHTS, **Hugh Leonard** passed away. His real name was **Jack Keys Byrne**. He was 82. He remarked on his 80th birthday, that if had known that he would live this long, he would have taken better care of himself. There is a lesson there for all of us, in this bipedal experiment we call, A Life.

Footnote: A Gobshite is a person with a small brain and a big mouth, which emits excrement. ♣

THE 61 YEAR WAIT

On March 21st, Ireland – captained by the incomparable Brian O’Driscoll – won their first 5/6 Nations Grand Slam since 1948. There have been some could have’s and should have’s in the meantime, but in sport there are only the victors and the vanquished.

Shamrock

Ireland, as any rugby fan will tell you, have been vanquished many a time, but not in 2009. They had won the Triple Crown three times in the last half decade and have won the competition outright (though not in over 20 years now), but the Holy Grail eluded them. But this time it came to pass; the Triple Crown, the 6N title plus the Grand Slam! Finally!

AND IN THE END it could not have been more dramatic; it came down to the last kick of the last match. Ireland played Wales in Cardiff, Wales, the proudest of Northern Hemisphere rugby nations, were defending Grand Slam champions. It was a passionate affair; Ireland seemed in control but were not getting on the scoreboard; half time ended 6-0, two penalties to Wales.

Second half, Ireland hammered away as before but suddenly a try (Brian O’Driscoll, who else!) and then as soon another, **Tommy Bowe** (cousin of our one time whiskey ambassador **Liane**) scorched 40 meters for a beauty! 6-14 and game over, or so it seemed, but the Welsh have sisu, (perhaps it comes from the coal mines?). Another penalty, 9-14, another 12-14, then with only a few minutes on the clock, they scored a drop kick. 15-14! Did Ireland panicked not.

They profited from a rare error from Welshman **Stephen Jones** – who had kick all his side’s points – and worked their way closer and closer to the Welsh line, then lined up their own drop kick, and over it went! 15-17! Finally? No, we still had to wait; Ireland conceded a penalty and Jones had one last chance. It was 50 meters out – a long kick by anyone’s standards – but he had landed one from that distance already.

He lined it up, and millions held their breath, up it went, and up, straight as anyone (Welsh) could wish, but then it started to drop, and drop, and under the bar! And then finally! The Irish fullback caught it,

Ireland’s 2009 Grand Slam captain, Brian O’Driscoll shares a word with the hero of 1948 Dr. Jack Kyle

..... savoured the mega-moment, tapped it down and kicked it out! Finally! 61 years no less.

THE PILGRIMAGE BEGAN two months previously, when Ireland hosted France in Dublin. France have been Ireland’s nemesis on many occasions. Again they started well, playing with the ominous fluidity long associated with good French teams; when on song, they are a wonder to behold. But Ireland wanted it more. Three excellent tries, one from captain O’Driscoll sealed the deal. 30-21.

Next stop Rome. An unholy affair, with many a cheap shot and yellow card dealt out. But once Ireland found their pace it was 5 tried to zero, the last an 80 me-

ter effort by O’Driscoll. 9-38. Then back to Dublin for England. It was a scrappy match, in which two English players were carded, and it might have been four. Twice O’Driscoll was illegally targeted, but his response was the best possible; he scored, twice. The match, was only won by a single point (14-13), but should not really have been close, but goal kicker **Ronan O’Gara** had an inexplicable day with his kicking.

Then a trip to Murrayfield to face the Scots. The Scots are on a rugby low these days, but they were up for this one. Ireland scored the only try, and O’Gara’s kicking, back to form stretched the distance. 15-22.

Wales. Cardiff. Pride, savage Pride. Fists flying in no time, thumping tacking. For all that, Wales could not play their game. **Paul O’Connell** raided their lineup, Bowe and O’Driscoll scored the tries. **Munsterman; Ulsterman; Leinsterman.** They were never going to loose. Before the heart-stopping kick at the death, the camera zoomed into a white-hired gentleman, a fresh face be-lying his 82 years. **Dr. Jack Kyle** is one of the few survivors of the 1948 Grand Slam, and was the star player of that distant team. Images of him talking to O’Driscoll afterwards showed how much it meant to both men.

TO TOP ALL THIS, Paul O’Connell was named captain for the upcoming Lions trip to South Africa, and Ireland have the largest contingent of players, the largest they have ever had. But not before local rivalries were renewed. Celtic League champions Leinster were dethroned by arch rivals Munster. The shockingly Leinster – if not dethroned, eliminated – champions Munster from the European cup! Leinster are now in their first ever final... “Dem was days Joxer”? Dese are too!

Only a few weeks after the memorable day in March, another man 48, **Dr. Karl Mullen** (1926-2009) captain on the day, died aged 82. He had lived long enough to see another Irish team win a Grand Slam, and was proudly photographed in his house alongside the trophy. R.I.P. ♣

Wales. Cardiff.
Pride, savage Pride.
Fists flying in no
time, thumping
tacking.

Jamipöydän alta

Christy Mooren Ride On kestää kulutusta

Kaivetaanpa hieman levyhyllystä. **Christy Mooren Ride On** -albumi (1984) lukeutuu irlantilaisen musiikin klassikoihin. Levytä löytyy hätkähdyttävä määrä lauluja, jotka ovat päätyneet kansalliseen repertuaariin - siis siihen, jota joka taivaan irkkufolktahti veivaa keikoillaan tai itsensä laulutoiseksi juonut ihmisyksilö virittää balladisessioksi muuttu-neiden jamien lopulla.

Jimmy McCarthyn riipaisevankaunis **Ride On** ja itse asiassa amerikkalaista alkuperää oleva **Sonny’s Dream** liene-vät sitä kaikkein lauletuinta osastoa. Samaan kategoriaan lukeutuvat vuonna 1981 vankilassa nälkälakkoon kuol-leen IRA:n jäsenen **Bobby Sandsin Back Home in Derry** ja toisaalta Christyn veljen **Luka Bloomin** tekemä **City of Chicago**. Ja sitten on tietysti maestron itsensä mainio freestyle-jutustelulaulu **Lisdoonvarna**, joka kertoo kyseisessä kylässä järjestettävien festivaalien hilpeästä maailmanlopun meiningistä.

HARVA LEVY PÄRJÄISI, jos kyydistä pudotettaisiin ykkös-singlet. Hetkeäkään kyseenalaistamatta näiden laulujen upeutta rohkenen väittää, että **Ride On** pärjäisi myös ilman niitä. **Among the Wicklow Hillsin** kaukokaipuun ilmaus pois alati automatisoituvasta arjesta on käynyt aina vain ajan-kohtaisemmaksi: “Takes more imagination when everything’s remote control. To me it’s just a case of what’s on the far side of the road. Tell everybody I’m going away for ten years, I’m going to wander among the Wicklow hills.”

Kantaaottavillakin lauluilla on levyllä sijansa. **El Salvador** kertoo pelkistetyn kauniilla tavalla karua tarinaa, **Dying Soldier** vie kuulijan kuolevan sotilaan ahdistukseen ja koti-ikävään. **Viva la Quinta Brigada** osoittaa kunniaa irlantilai-sille, jotka yli yhteis- ja kirkkokuntarajojen lähtivät Espan-jaan taistelemaan **Francon** joukkoja vastaan samalla kun monet muut purjehtivat liittymään heihin. Levyn päättää **John Lennonin** Imaginen sateenkaarta seuraava **Least We Can Do**.

MIELESTÄNI merkillepantavinta on se, että edes ajan ham-mas ei ole juuri onnistunut puremaan **Ride On** -levyyn. Soundimaailma on koko lailla ajaton, vain muutamat syn-tikan sihaukset lähettävät kuulijalle iloisen äänipostikor-tin 80-luvulta. Pääosassa on Mooren ääni sekä kuitenkin Mooren, **Declan Sinnottin** ja **Donal Lunnyn** akustinen yhteistyö.

Kaiken kaikkiaan kyseessä on levy, jonka jaksaa kuunnel-la kokonaan ja jonka pariin palaa yhä uudestaan. Samaa ei voi sanoa useimmista muista maailman äänilevyistä. ♣

Markus Asunta

Finnish-Irish Society
Jäsenkortti

Leikkaa irti ja taita!

Haapavesi Folk
Music Festival
25 -28 6 2009

kelttimusiikista
vastaa
KORNOG

Liput 10-50 31.5. asti
www.parhaattapahtumat
tai Sisko Isokoski 0447591248

www.haapavesifolk.com

OHJE

Maksa jäsenmaksu 20 € tilille
Nordea 200118-19229 tai
Sampo 800017-113971.
Viestikenttään maksajan nimi.

Pidä tämä kortti mukana jäsenetujia varten!

Finnish-Irish Society 2009

NIMI / NAME

SÄHKÖPOSTI / E-MAIL

Leikkaa irti ja taita!

**Maksa jäsenmaksusi vuodelle
2009 ja leikkaa jäsenkortti
talteen tästä!**

Liity Finnish-Irish Society ry:n jäseneksi!

Jos haluat liittyä jäseneksi, maksa jäsenmaksu tilillemme ja lähetä nimesi ja osoitteesi osoitteeseen info@finnish-irish.fi tai soita numeroon 09-7539 808. Jäsenmaksu on € 20,- ensimmäiseltä ja € 7,- seuraavilta saman talouden jäseniltä. Maksa se tilillemme Nordea 200118-19229 tai Sampo 800017-113971. Merkitse viestiin "Jäsenmaksu 2009" ja maksaneiden nimet ja osoitteet, jos mahtuu.

Jäsenetuina saat Shamrock-lehden neljä kertaa vuodessa, jäsenkirjeen, sähköpostitiedotteemme, alennuksia seuran järjestämien tilaisuuksien (kurssit, luennot) osallistumismaksuista ja konserttien pääsylipuista.

Join Finnish-Irish Society ry

If you want to join Finnish-Irish Society ry, please send your name and address to info@finnish-irish.fi or phone to 09-7539 808. The membership fee is € 20,- for the first and € 7,- for the following members of the family. Please pay it to our account Nordea 200118-19229 or Sampo 800017-113971. Please write to messages (Viesti) "Membership fee 2009" and the names of the members paid, with address, if you can fit it.

With the membership fee you will get four issues of our magazine Shamrock, newsletters, email-newsletters, reductions of the tickets to the events arranged by Finnish-Irish Society and concert tickets.

Kirjat

Suomalainen Irlannin lännessä

Irlanti ei ole suomalaiselle enää kovin vieras paikka, monet ovat jopa asettuneet sinne asumaankin! Yksi näistä on Hanna Tuuri, joka asuu Irlannin villissä (tai joidenkin mielestä vähemmän villissä) lännessä, Co. Mayossa pienessä Egoolin kylässä. Hän omistaa siellä miehensä kanssa puutarhakoulun.

Hanna Tuuri

Hanna Tuuri kuvaa, miten Irlanti on muuttunut niistä ajoista, jolloin hän kävi siellä ensimmäisen kerran vastavalmistuneena ylioppilana vuonna 1990. Silloin siellä oli köyhää ja Suomeen verrattuina melko takapajuistakin.

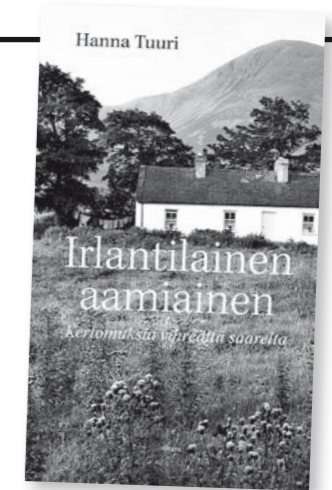
Välillä Hanna asui Itävallassa, Saksassa ja Kuopiossa, Irlanti ei kuitenkaan unohduttanut maata. Lisäksi itäeurooppalaiset olivat laumoittain muuttaneet maahan.

Hanna Tuuri kertoo erilaisista suurista

ja pienistä asioista, jotka ovat tyypillisiä irlantilaisille, vaikka maa onkin muuttunut. Sää on kurja ja sisällä ja ulkona palelee. Maa on byrokraattinen ja Dublinin euroopalaisuus ei tosiaankaan ole saavuttanut Irlannin länttä.

Irlantilainen aamiainen kertoo meidän mielestämme pienistä asioista, jotka niitä kokeneille ovat kuitenkin tosi suuria. Hän ei anna kotiseudustaan mitenkään ruusuista kuvaa. Jälleen kerran: Minä tunnen irlantilaisuuden negatiivisimmat ja positiivisimmat piirteet ehkä liiankin hyvin. Kirjasta voi nauttia ihan toisenlaisella tavalla sellainen, joka ei maata tunne. Ei tämä kirja varmaan minulle ole tarkoitettukaan!

HANNA TUURI KIRJOITTAA sujuvasti, mutta ehkä vielä persoonallisempi ote voisi olla paikallaan. Välistä ihmettelee, miksi hän oikein asuu siellä Jumalan selän taka-

Hanna Tuuri: Irlantilainen aamiainen, Otava 2009

na, jos siellä on niin takapajuista ja kurjaa! Minä rakastan Irlantia ja mielelläni käyn myös Hannan kotiseudulla Co. Mayossa, ja tässä numerossa minäkin kirjoitan siitä. Kuitenkaan en voisi kuvitellakaan asuvani sillä seudulla. Mielelläni siellä käyn, kun tietää, että sieltä pääsee pois. Toki tietää, että sinne pääsee myös takaisin!

Irlantilainen aamiainen kannattaa kuitenkin lukea. Varsinkin maata huonosti tunteva saa siitä paljon irti Co. Mayosta ja koko Irlannista. Lisäksi on mukava, että jälleen yksi suomalainen on kirjoittanut Irlantia käsittelevä kirjan. Tervetuloa joukkoomme, Hanna!

Olli Pellikka

Fleminginkatu 19 B 57
00500 Helsinki
Puh./Tel. 09-7539 808
Fax 09-7260 012
Nordea 200118-19229
Sampo 800017-113971
E-mail: info@finnish-irish.fi
www.finnish-irish.fi

SHAMROCK
Päätoimittaja/
Editor-in-Chief
Olli Pellikka
Toimitusneuvosto
Markus Asunta
Riitta Hakulinen
Seppo Nousiainen

Olli Pellikka
Arijuikka Turtiainen
Paula Uitto
Tapio Uusikartano
Ulkoasu ja taitto
Arijuikka Turtiainen / Turso Design
arijuikka.turtiainen@kolumbus.fi
Ilmoitusasiat
Olli Pellikka, 09-7539 808
Paino
Offsetpaino L. Tuovinen ky
ISSN 0783-6775

OSASTOT/BRANCHES
Kuopio
Pj./Chair: Eila Kumpulainen
Telakkakuja 3 B 10, 70100 Kuopio
Puh./Tel. 040-5854528

Kaustinen
Pj./Chair: Jyrki Heiskanen
Ketuntie 13, 69600 Kaustinen
Puh./Tel. 06-8604 111

Jyväskylä
Pj./Chair: Timo Hautala
Lehtorannantie 10 B 29,
40520 Jyväskylä
Puh./Tel. 040-541 8645

Turku
Pj./Chair: Mika Häkkinen
Emännänkatu 2 as 5
20780 Kaarina
Puh./Tel. 0400 806 386
www.finnish-irish.fi/turku

Tampere
Pj./Chair: Sirpa Saari
Hampulankatu 23 B 7,
33730 Tampere
045-6797 839
sirpa.saari73@luukku.com

Oulu
Pj./Chair: Markus Lampela
Oivantie 7, 90580 Oulu
Puh./Tel. 08-343 920

Pori
Pj./Chair: Vesa Turvanen
Työmiehenkatu 1 as. 1, 26100 Pori
Puh./Tel. 044-572 4392

Ääneseutu
Pj./Chair: Pasi Peuranen
Vesakkotie 12, 44150 Äänekoski
Puh./Tel. 050-587 5371

**JOHTOKUNTA 2009/
COMMITTEE 2009**
Puheenjohtaja/Chairperson
Paula Uitto
Varapuheenjohtaja/
Vice-chairman
Seppo Nousiainen
Jäsenet/Members
Arja Aalto-Lassila, Tanja Carr,
Marcus Collin ja Paula Saari
Varajäsenet/Vice members
Erkki Kiviluoto, Anita Piirainen,
Terhi Tarvainen ja Tapio
Uusikartano

Vanhan Paukun Festivaali

...
8.8.2009
Lapua
www.festivaali.org

Irish Festival in Finland Lapualla 26.9.2009
Harry Bradley (huilu), Jesse Smyth (viulu), Mick Daly (laulu ja kitara)

KESÄ MAISTUU JA KUULUU
TORNIN PIHALLA 2009

- 1.6 DJ ALEKSI MYLLYKOSKI ja
ANTTI HYNYNEN
- 3.6 JOIN THE CLUB vieraana
SIIRI NORDIN
- 10.6 JARMO SAARI &
FELIX ZENGER
- 15.7 JOIN THE CLUB vieraana
TIMO RAUTAINEN
- 22.7 JOHANNA IIVANAINEN ja
IN
- 5.8 OSMO IKONEN BAND
- 12.8 PETER ENGBERG QUARTET
- 19.8 JOIN THE CLUB vieraana
PEPE WILLBERG

OMALLEY'S PALVELEE

TORNIN PIHALLA/SUMMER GARDEN
(sään salliessa) 2.6-31.8

SU-TO/SUN-THU
15.00-24.00

PE-LA/FRI-SAT
15.00-01.00

KEITTIÖ AVOINNA PÄIVITTÄIN/
KITCHEN OPEN DAILY
15.00-22.00

TORNIN PIHA

Yrjönkatu 26 00100 Helsinki
tel. (09) 4336 6330
www.sokoshoteltorni.fi